

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 40C/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117221967
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sandra Veľká
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7117221967.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou, v spore žalobcu: CAH, s.r.o., Werferova 3, Košice, IČO: 35 961 147, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Göblom, Pytliacka 15, Košice, proti žalovanému: v 1. rade: S. L. E., V. X.X.XXXX, P. Q., P. XXXX/XX, v 2. rade: L. E., V. XX.X.XXXX, P. Q., P. XXXX/XX, zastúpení KRAL PARTNERS s.r.o., Kukučínova 7, Košice, o vyslovenie neúčinnosť právneho úkonu takto

rozhodol:

I. Žalobu voči žalovanému v 1. rade **z a m i e t a**.

II. U r č u j e , že kúpna zmluva zo dňa 11.4.2017 V1713/2017, ktorej predmetom je nehnuteľnosť zapísaná na LV č. 2434, kat. územie Nové Ťahanovce, okres Košice I, obec Košice - sídlisko Ťahanovce, a to byt č. 2 na 1. poschodí bytového domu Bukureštská 26, 27, súp. č. 2556 na parcele KN-C č. 3755 a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 3498/100000 je voči žalobcovi právne **n e ú č i n n á**.

III. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v 2. rade v rozsahu 100 %.

IV. P r i z n á v a žalovanému v 1. rade náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 20.9.2017 domáhal, aby súd určil, že kúpna zmluva povolená a zapísaná pod L.-XXXX/XXXX zo dňa 11.4.2017 - XXX/XX na nehnuteľnosti vedené v evidencii Okresného úradu Košice, Katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie: V. Ť., N. Q. S., N.: Q. - T. Ť., ako: byt č. X V. X. Y., ktorý je súčasťou bytového domu (P. XX, XX) so súpisným číslom XXXX, na P. XX L. Q., stojacom na parcele KN-C č. XXXX, k pozemku pod stavbou č. súpisné XXXX nie je evidovaný právny vzťah na liste vlastníctva, k bytu prináležiaci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu so súpisným číslom XXXX stojacom na parcele KN-C č. XXXX, o veľkosti tohto podielu 3498/100 000-in je právne neúčinná.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 37C/209/2016 prebieha konanie medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade - otcom žalovaného v 2. rade S. L. E., trvale P. P. XX, Q.S., V. X.X.XXXX, o zaplatenie 330.000 EUR s prísl. s tým, že dňa 22.8.2011 uzavrel predchodca žalobcu so žalovaným v 1. rade Zmluvu o pôžičke, v zmysle ktorej sa predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému v 1. rade pôžičku vo výške 330.000,- EUR po podpise predmetnej zmluvy. Veriteľ poskytol dlžníkovi dňa 31.8.2011 dojednanú pôžičku vo výške 250.000,- EUR a dňa 21.11.2011 čiastku 80.000,- EUR a žalovaný - dlžník sa zaviazal pôžičku v plnej výške vrátiť najneskôr do 31.12.2013. Žalobca zistil, že v čase prebiehajúceho sporu 37C/209/2016 previedol žalovaný v 1. rade na svojho syna žalovaného v 2. rade L. E., V. XX.X.XXXX, P. P. XX, Q.e nehnuteľnosti: byt vedený v evidencii Okresného úradu

Košice, Katastrálny odbor na LV č. XXXX, N. Q. S., N.: Q. - T.E. Ť., Q.. Ú. V. Ť. D. P. Č.. X V. X. Y., ktorý je súčasťou bytového domu (P. XX, XX) so súpisným číslom XXXX, na P. XX L. Q., stojacom na parcele KN-C č. XXXX a k bytu prináležiaci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu so súpisným číslom XXXX stojacom na parcele KN-C č. XXXX, vo veľkosti 3498/100 000-in (ďalej len byt). Syn žalovaného nadobudol byt do vlastníctva na základe Kúpnej zmluvy, rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy L.-XXXX/XXXX zo dňa 11.4.2017 - XXX/XX. nadobúdateľ bytu je blízka osoba žalovaného a žalobca má podozrenie, že ide o simulovaný právny úkon s jediným cieľom, a to ochrániť majetok žalovaného a predísť v rámci exekúcie dražbe. Pred podaním samotného návrhu na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie dlhu titulom zmluvy o pôžičky prebehlo viacero stretnutí a rokovaní žalobcu so žalovaným a hľadali sa rôzne kompromisné návrhy a riešenia. Boli vypracované splátkové kalendáre, na ktorých tvorbe sa podieľal i sám žalovaný, mal aj pripomienky a pozmeňovacie návrhy. Bol vypracovaný návrh Dodatku č. 1 k zmluve o pôžičke a tak isto i uznanie záväzku, dohoda o novácii a o splátkovom kalendári, ktorú mal podpísať u dohodnutého notára s jasným vopred daným termínom. Dlužník - žalovaný sa však v dohodnutý deň nedostavil. Po všetkom vyššie uvedenom došlo k zbaveniu sa svojho majetku (bytu) prevodom - kúpnu zmluvou na blízku osobu, svojho syna.

3. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie. Tvrdil, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy, ktorou previedol vlastnícke právo k bytu na syna nebolo konanie vedené na Okresnom súde Košice I 37C/209/2016 právoplatne skončené a žalobca nemal voči nemu žiadnu vymáhateľnú pohľadávku.

4. Žalovaný v 2. rade žiadal žalobu zamietnuť s odôvodnením, že nehnuteľnosť riadne kúpil a zaplatil dojednanú sumu, nejde o simulovaný právny úkon. O tvrdeniach žalobcu sa dozvedel až doručením žaloby a o skutkovom stave uvedenom v žalobe nemá žiadnu vedomosť.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, výsluchom svedkyne, oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu a zistil tento skutkový stav:

6. Z rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 37C/209/2016 zo dňa 21.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.10.2019, sp. zn. 11Co/246/2018-494 súd zistil, že S.. L. E., V.. X.X.XXXX ako žalovaný v predmetnom konaní bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi CAH, s.r.o. sumu 330.000,- EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 1.1.2014 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % denne zo sumy 330.000,- EUR od 1.1.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku titulom zmluvy o pôžičke, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 22.8.2011, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanému pôžičku vo výške 330.000,- EUR. Žaloba bola podaná dňa 23.12.2016, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2019.

7. Kúpnu zmluvou zo dňa 7.2.2017 a dodatkom zo dňa 20.3.2017, ktorej vklad bol povolený dňa 11.4.2017 - XXX/XXXX L., V. K. Č.. XXXX, Q.. Ú. V. Ť. Ž. L. X. I. D. R. E. ako predávajúci previedli na žalovaného v 2. rade vlastnícke právo k bytu za kúpnu cenu 85.000,- EUR s tým, že prvá časť vo výške 76.500,- EUR bude uhradená z prostriedkov hypotekárneho úveru poskytnutého Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na č. ú. SK21 0200 000 0024 2554 9559 a druhá časť vo výške 8.500,- EUR bude uhradená zo strany kupujúceho z vlastných prostriedkov pred podpisom zmluvy v hotovosti. Predávajúci podpisom na zmluve potvrdili, že táto časť kúpnej ceny bola uhradená.

8. Z oznámenia VÚB, a.s. súd zistil, že žalovaný v 2. rade má účet vo VÚB, a.s., č. ú. T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a R. E., manželka žalovaného v 1. rade, matka žalovaného v 2. rade má bežný účet vo VÚB, a.s., č. ú. T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom žalovaný v 1. rade má dispozičné právo k účtu R. E.. Na účet matky žalovaného v 2. rade R. E. bola poukázaná platba hypotekárneho úveru vo výške 17.000,- EUR a 59.500,- EUR spolu 76.500,- EUR dňa 10.2.2017.

9. Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 1.3.2017 súd zistil, že R. E. nadobudla kúpnu zmluvou zo dňa 1.3.2017 byt č. 17 na X. Y. P. E. T.. Č.. XXXX V. C. X. XX L. Q., V. Y.. Č.. XXXX/XX a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 3461/10000, zapísané na LV č. XXXX, kat. ú. V. Ť. za kúpnu cenu 68.000,- EUR, ktorá bola zaplatená predávajúcemu dňa 28.2.2017 bezhotovostne na účet vedený v Tatrabanke T. XXXX XXXX XXXX XXXX XXX. V zmysle čl. 1 ods. 3 zmluvy nadobúdateľa nadobúdajú nehnuteľnosť do bezpodielového spoluvlastníctva.

Dodatkom ku kúpnej zmluve zo dňa 10.5.2017 bol zrušený pôvodný čl. 2 ods. 3 zmluvy a nahradení tak, že nadobúdateľ nadobúda nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva.

10. Z výpisu z účtu žalovaného v 2. rade súd zistil, že žalovaný v 2. rade poukazuje splátky hypotekárneho úveru vo výške 205,57 EUR a 58,74 EUR, počnúc dňom 17.3.2017.

11. Z výpovede žalovaného v 1. rade súd zistil, že kúpnu zmluvu, ktorou spolu s manželkou previedli spoluvlastnícke právo k bytu na syna uzavreli z dôvodu, že riešili situáciu ako získať finančné prostriedky, a to na základe spoločnej dohody, že to môže obojstranne priniesť finančné prostriedky. Získané finančné prostriedky z kúpnej ceny nepoužil na úhradu dlhu z toho dôvodu, že v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy ešte nebol rozsudok v prejednávanej veci právoplatný, podali dovolanie a konanie mohlo dopadnúť aj v ich prospech a vôbec by situáciu nemuseli riešiť. Finančné prostriedky nadobudnuté z kúpnej ceny boli vynaložené na krytie výdavkov rodiny. Rodinných príslušníkov neinformoval o svojom dlhu. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy sa žalovaný v 2. rade nezaujímal o to, prečo mala byť uzatvorená kúpna zmluva. Manželka nadobudla následne byt do vlastníctva na Helsinskej ulici z vlastných finančných prostriedkov, pričom bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zrušené nemajú. Podľa neho syn nevedel, že má dlhy.

12. Z výpovede žalovaného v 2. rade súd zistil, že otcovi hrozila strata zamestnania, chcel sa zamestnať na strednom Slovensku, preto uzavreli kúpnu zmluvu o prevode bytu. Žalovaný v 2. rade si zobral úver na kúpnu cenu, následne sa situácia zmenila a otec zostal v Košiciach. V čase uzatvorenia kúpnej zmluvy býval s rodičmi v spoločnej domácnosti, majetkové pomery otca nepoznal. Aj v súčasnosti bývajú spolu s rodičmi v predmetnom byte. Hypotekárny úver spláca on. Pred uzatvorením kúpnej zmluvy nezisťoval, či je nehnuteľnosť zaťažená nejakou ťarchou a nepýtal sa, či má otec nejaké dlhy, súdne spory. Nerozprávali sa o tom.

13. Z výpovede svedkyne R. E. súd zistil, že žalovaný v 1. rade je jej manžel a žalovaný v 2. rade je jej syn. O tom, že má manžel problémy, a že sú to veľké problémy sa dozvedela až keď bola nariadená exekúcia v roku 2020. Syn sa chcel osamostatniť, preto inicioval predaj bytu. Už predtým mal manžel odísť z práce, komunikácia viazla a viazne dodnes. Manžel ju neinformoval o svojich dlhoch a keď sa to dozvedela, tak sa zrútila. V byte stále býva aj so žalovanými 1/ a 2/. Kúpna cena bola zaplatená z hypotekárneho úveru, ktorý si zobral syn. Ona nadobudla byt na Helsinskej z toho dôvodu, že mali zlé vzťahy, v tom čase sa chcela rozviesť a kúpnu cenu zaplatila z finančných prostriedkov, ktoré jej dali rodičia, takže žalovaný v 1. rade si na byt nenárokoval.

14. Podľa § 42a ods. 1 zákona č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len OZ), veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

15. Podľa § 42a ods. 2 zákona č.40/1964 Zb. OZ, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

16. Podľa § 42b ods. 1 zákona č.40/1964 Zb. OZ, právo odporovať právny úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

17. Podľa § 42b ods. 2 zákona č.40/1964 Zb. OZ, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

18. Podľa § 42b ods. 4 zákona č.40/1964 Zb. OZ, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

19. Podľa § 116 OZ, blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

20. Predmetom konania je odporovateľnosť právneho úkonu, kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovaným v 1. rade a jeho manželkou ako predávajúcimi a žalovaným v 2. rade ako kupujúcim.

21. Zmyslom ust. § 42a Občianskeho zákonníka (tzv. odporovacej žalobe) je dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že je voči veriteľovi neúčinný dlžníkom urobený právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým je vyhovené odporovacej žalobe, potom predstavuje základ oprávnenia veriteľa na základe titulu spôsobilého na výkon rozhodnutia (exekučného titulu), vydaného proti dlžníkovi, domáhať sa nariadenia alebo vykonania výkonu rozhodnutia (exekúcie) postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka, a to nie voči dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený. V prípade, že uspokojenie veriteľa z tohto majetku nie je možné, musí sa veriteľ namiesto určenia neúčinnosti právneho úkonu domáhať, aby mu ten, komu z odporovateľného právneho úkonu dlžníka vznikol prospech, vydal takto získané plnenie. Pasívna legitímácia z odporovacieho návrhu je upravená v ust. § 42b ods. 2, 3 Obč. zákonníka. Žaloba o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, môže byť úspešná len vtedy, ak bola podaná voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený, za splnenia predpokladu, že takáto osoba získala odporovaným právnym úkonom prospech. Ďalším predpokladom odporovateľnosti je včasné podanie žaloby a to v lehote 3 rokov od právneho úkonu, ktorému sa má odporovať. Uvedená lehota sa počíta spätne od urobenia úkonu, ktorým sa odporuje; ak je napádaný právny úkon urobený neskôr, nemožno mu už odporovať. Nárok na odporovanie zaniká uplynutím trojročnej lehoty, ktorá začína plynúť od urobenia právneho úkonu (od jeho vzniku). Na uplynutie lehoty troch rokov súd prihliada z úradnej povinnosti, pretože nárok na odporovanie zaniká, nepremičuje sa, ide o prepadnú (prekluzívnu) lehotu. Úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami, alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Táto vyvrátená právna domnienka uľahčuje právnu pozíciu veriteľa, hoci aj tu existuje zákonná výnimka. Uvedené neplatí, ak druhá strana (blízka osoba) dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla rozpoznať. Náležitá starostlivosť a schopnosť rozpoznať úmysel dlžníka sú skutkové okolnosti, ktoré treba zisťovať konkrétne, diferencovane a špecificky v každom jednotlivom prípade.

22. Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Z toho vyplýva, že ten, kto odporuje, musí dokazovať kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka. Nestačí, že sa majetok dlžníka zmenšil, musí sa preukázať, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku.

23. Súd vyhodnotil zistený skutkový stav v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná voči žalovanému v 2. rade, preto žalobe v tejto časti vyhovel a žalobu voči žalovanému v 1. rade ako nedôvodnú zamietol.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporné, že žalobca sa domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I 37C/209/2016 voči žalovanému v 1. rade zaplata sumy 330.000,- EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2014 do zaplata a zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 330.000,- EUR od 1.1.2014 do zaplata, ako aj nároku na náhradu trov. Súd mal ďalej za nesporné, že žalovaný v 1. rade a jeho manželka R. E. ako predávajúci a žalovaný v 2. rade ako kupujúci uzatvorili dňa 11.4.2017 zmluvu o prevode vlastníctva bytu, na základe ktorej nadobudol žalovaný v 2. rade byt za kúpnu cenu 85.000,- EUR, z ktorej časť 76.500, EUR bola uhradená z prostriedkov hypotekárneho úveru poskytnutého Všeobecnou úverovou bankou žalovanému v 2. rade a suma 8.500,- EUR bola uhradená v hotovosti z vlastných prostriedkov žalovaného v 2. rade.

25. Žalobca sa domáha určenia neúčinnosti tohto právneho úkonu voči nemu z dôvodu, že podľa jeho názoru ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Súd preto posudzoval splnenie zákonných podmienok v súlade s ust. § 42 a nasledujúci Občianskeho zákonníka.

26. V prvom rade súd skúmal včasnosť podanej žaloby. Zmluva o prevode vlastníctva bytu bola uzatvorená dňa 7.2.20214, dodatok k zmluve bol uzatvorený dňa 23.4.2017, vklad vlastníckeho práva predmetnej zmluvy bol Okresným úradom Košice, odbor katastrálny povolený dňa 11.4.2017. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Košice I dňa 20.9.2017, t.j. v trojročnej prekluzívnej lehote ustanovenej v § 42a ods. 2 OZ.

27. Následne súd posudzoval existenciu vymáhateľnej pohľadávky žalobcu. Pod pojmom vymáhateľná pohľadávka je potrebné považovať pohľadávku, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní a to v zmysle rozhodnutia veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1VCdo/1/2022, ktorým došlo k stanoveniu definícií vymáhateľnej pohľadávky, na rozdiel od prekonaného právneho výkladu vymáhateľnej pohľadávky ako pohľadávky, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Košice I pod sp. zn. 37C/209/2016 domáhal voči žalovanému v 1. rade zaplata sumy 330.000,- EUR s 5 % úrokom z omeškania ročne od 1.4.2014 do zaplata a zmluvnej pokuty vo výške 0,05 % denne zo sumy 330.000,- EUR od 1.1.2014 do zaplata titulom zmluvy o pôžičke, ktorou mal poskytnúť žalovanému v 1. rade žalobca sumu 330.000,- EUR, a to najneskôr do 31.8.2011 sumu 250.000,- EUR a do 30.11.2011 sumu 80.000,- EUR, pričom žalovaný v 1. rade sa zaviazal vrátiť poskytnutú sumu najneskôr do 31.12.2013. Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 21.6.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9.10.2019 bol žalovaný v 1. rade zaviazaný zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu v príslušenstvom v plnom rozsahu a bol mu priznaný nárok na náhradu trov konania. Predmetné rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 9.10.2019. S poukazom na vyššie uvedené súd uzavrel, že v konaní bola preukázaná existencia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému v 1. rade.

28. Pokiaľ ide o preukázanie úmyslu ukrátiť veriteľa, teda, že došlo ku skutočnému faktickému ukráteniu veriteľa, zo správy súdneho exekútora ktorý vykonáva exekúciu pohľadávky žalobcu voči žalovanému v 1. rade titulom exekučného titulu, rozsudku Okresného súdu Košice I 37C/209/2016 mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade má vedený účet v Prima banke s účtovným zostatkom 101,64 EUR a je vlastníkom motorových vozidiel registrovaných dňa 5.2.2007 a 6.3.2015, predmetné vozidlá sú blokované, s tým, že žalovaný nie je vlastníkom žiadnych nehnuteľností, nie je poberateľom dôchodku, úrazovej renty a dávky v nezamestnanosti, nemocenskej dávky, je zamestnancom Univerzitnej nemocnice L. Pasteura v Košiciach od 3.5.2012. S poukazom na zistené majetkové pomery žalovaného v 1. rade mal súd za preukázané, že majetok žalovaného 1. rade po prevode bytu nepostačuje na úhradu dlhu zo zmluvy o pôžičke.

29. Predpokladaný úmysel ukrátiť veriteľa je daný ust. § 42a ods. 2 OZ, keďže napadnutý právny úkon bol uzatvorený medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade, t.j. medzi otcom a synom, ktorí sú v súlade s ust. § 116 OZ považovaní za blízke osoby.

30. Žalovaní namietali, že žalovaný v 2. rade nemal žiadnu vedomosť o finančnej situácii žalovaného v 1. rade, o jeho dlhoch, a teda, že úmysel ukrátiť veriteľa žalovaný v 2. rade nemohol ani pri náležitej starostlivosti rozpoznať.

31. Súd neuveril obrane žalovaného v 1. a v 2. rade, že žalovaný v 2. rade nemal žiadnu vedomosť o majetkových schopnostiach žalovaného v 1. rade, o jeho finančných problémoch, a to napriek tvrdeniu žalovaného v 1. rade, žalovaného v 2. rade a svedkyne R. E., manželky žalovaného v 1. rade, matky žalovaného v 2. rade.

32. Z výpovedí ako žalovaného v 1. a 2. rade, tak aj svedkyne vyplýva, že všetci traja žili v spoločnej domácnosti (v tejto žijú aj do súčasnosti). Samotný žalovaný v 1. rade uviedol, že k uzavretiu zmluvy o prevode vlastníctva bytu došlo preto, že riešili situáciu ako získať finančné prostriedky, pričom k rozhodnutiu uzavrieť kúpnu zmluvu dospeli po vzájomnej dohode všetkých strán zmluvy. Svedkyňa R. E. uviedla, že predaj bytu inicioval žalovaný v 2. rade, že sa chcel osamostatniť a že manžel ma odísť z práce. Tvrdenie žalovaného v 2. rade, že nemal vedomosť o majetkových pomeroch svojho otca sa javí nehodnoverné v kontexte následného právneho úkonu matky žalovaného v 2. rade, manželky žalovaného v 1. rade, ktorá bola účastníčkou napadnutej zmluvy, a to uzavretie ďalšej kúpnej zmluvy, ktorou nadobudla do výlučného vlastníctva trojizbový byt na X. C. XX L. Q., a to kúpnu zmluvou zo dňa 1.3.2017, s poukazom na časovú súvislosť uzavretia zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 7.2.2017, poukázanie finančných prostriedkov z hypotekárneho úveru poskytnutého žalovanému v 2.

rade na účet matky svedkyne R. E., a to vo výške 17.000,- a 59.500,- EUR, spolu vo výške 76.500,- EUR dňa 10.2.2017, následný výber finančných prostriedkov z tohto účtu v hotovosti dňa 17.2.2017, pričom kúpna cena za byt, ktorý nadobudla výlučne manželka žalovaného v 1. rade na základe kúpnej zmluvy zo dňa 1.3.2017 vo výške 68.000,- EUR bola zaplatená matkou žalovaného v 2. rade dňa 28.2.2017 bezhotovostným vkladom na účet predávajúcich. Aj keď manželka žalovaného v 1. rade tvrdila, že byt nadobudla do výlučného vlastníctva z dôvodu, že finančné prostriedky na kúpu bytu získala od svojich rodičov, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázala a zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 1.3.2017 nevyplýva, že by predmetnú nehnuteľnosť nadobúdala do výlučného vlastníctva ani právny dôvod, prečo predmetná nehnuteľnosť nemá patriť do bezpodielového spoluvlastníctva a nie je v ňom uvedený rodinný stav (vydatá), pričom v zmluve bolo pôvodne uvedené v čl. 1 ods. 3, že nadobúdatelia (svedkyňa) nadobúdajú predmetnú nehnuteľnosť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a až dodatkom zo dňa 10.5.2017 bolo predmetné ustanovenie zmenené, že nadobúdateľ nadobúda predmetnú nehnuteľnosť do svojho výlučného vlastníctva. Súd neuveril ani tvrdeniu svedkyne o zlých vzťahoch medzi manželmi, ktorými odôvodňovala nevedomosť o finančných pomeroch manžela, keďže bolo preukázané, že do dnešného dňa napriek kúpe ďalšieho bytu svedkyňou a uplynutiu doby 5 rokov od prevodu vlastníctva bytu, stále bývajú s manželom a synom v byte, pričom súčasne s uzatvorením zmluvy neboli upravené práva bývania k predmetnému bytu a nebolo ani zriadené vecné bremeno, napr. doživotné právo bývania v predmetnom byte, čo samo o sebe svedčí o nadpriemerne harmonických vzťahoch v rodine, pričom nie bezvýznamnou skutočnosťou je, že dispozičné právo s účtom svedkyne mal aj jej manžel žalovaný v 1. rade.

33. V kontexte vyššie uvedeného so zohľadnením skutočnosti, že žalovaný v 2. rade ako kupujúci bol v blízkom rodinnom vzťahu s predávajúcimi, ktorí boli jeho rodičia, s ktorými žil nepretržite v spoločnej domácnosti a žije s nimi v spoločnej domácnosti do súčasnosti, má súd za to, že pri vychádzaní z úrovne bežnej obozretnosti pri právnych úkonov, žalovaný v 2. rade nevynaložil náležitú starostlivosť na to, aby zistil majetkové pomery predávajúcich, svojich rodičov, pričom sa javí ako nepravdepodobné, že by nepoznal ich majetkové pomery, keďže v konaní žiadnym spôsobom nebolo preukázané narušenie bežných rodinných vzťahov medzi rodičom a dieťaťom, a to zvlášť ako osôb žijúcich v spoločnej domácnosti. Z výpovedí žalovaných, ako aj svedkyne vyplýva, že o uzavretí zmluvy o prevode nájmu bytu v rodine diskutovali a že dôvodom uzavretia zmluvy malo byť riešenie finančných problémov. Sám žalovaný v 1. rade uviedol ako dôvod uzatvorenia zmluvy získanie finančných prostriedkov pre všetkých, potreba zabezpečenia finančných prostriedkov teda bola známa všetkým účastníkom zmluvy a žalovaný v 2. rade si musel byť vedomý, že dôsledkom poskytnutia hypotekárneho úveru bude jeho povinnosť dlhé roky úver splácať.

34. Zhrnúc vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žalovaný v 1. rade ako bezpodielový spoluvlastník spolu so svojou manželkou previedol na žalovaného v 2. rade vlastníctvo bytu, pričom takýto právny úkon ukracuje žalobcu ako veriteľa, ktorý mal voči žalovanému v 1. rade vymáhateľnú pohľadávku. Žaloba bola podaná v trojročnej lehote od napadnutého právneho úkonu. K právnomu úkonu došlo medzi blízkymi osobami, rodičmi a dieťaťom, pričom žalovaní v 1. a v 2. rade v konaní žiadnym spôsobom okrem svojho tvrdenia nepreukázali, že žalovaný v 2. rade úmysel ukrátiť žalobcu ani pri náležitej starostlivosti nemohol poznať. Je nepravdepodobné, že by medzi žalovaným v 1., v 2. rade manželkou žalovaného v 1. rade neexistovala dohoda, keďže naďalej predmetný byt spolu užívajú a je zrejmé, že musí existovať aj dohoda ohľadom platieb za užívanie predmetného bytu.

35. S poukazom na vyššie uvedené mal súd za preukázané, že boli splnené všetky predpoklady v ust. § 42a a 42b OZ, pre určenie, že kúpna zmluva zo dňa 11.4.2017 je voči žalobcovi právne neúčinná.

36. Žaloba je však dôvodná iba voči žalovanému v 2. rade, ktorý je vo veci vecne pasívne legitimovaný.

37. V súlade s ust. § 42b ods. 2 a 3 OZ, je pasívne legitimovaným v konaní o neúčinnosť právneho úkonu osoba, s ktorou, alebo v prospech ktorej uskutočnil dlžník právny úkon, t.j. kupujúci z kúpnej zmluvy, ktorým je žalovaný v 2. rade.

38. S poukazom na vyššie uvedené súd vyhovel žalobe voči žalovanému v 2. rade a určil, že kúpna zmluva je voči žalobcovi právne neúčinná a voči žalovanému v 1. rade z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitimácie ako nedôvodnú zamietol.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1, CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu jeho úspechu, t.j. v rozsahu 100 % voči žalovanému v 2. rade, ktorý vo veci nemal úspech a žalovanému v 1. rade, ktorý mal v konaní plný úspech priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

43. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny

nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. § 38 exekučného poriadku.